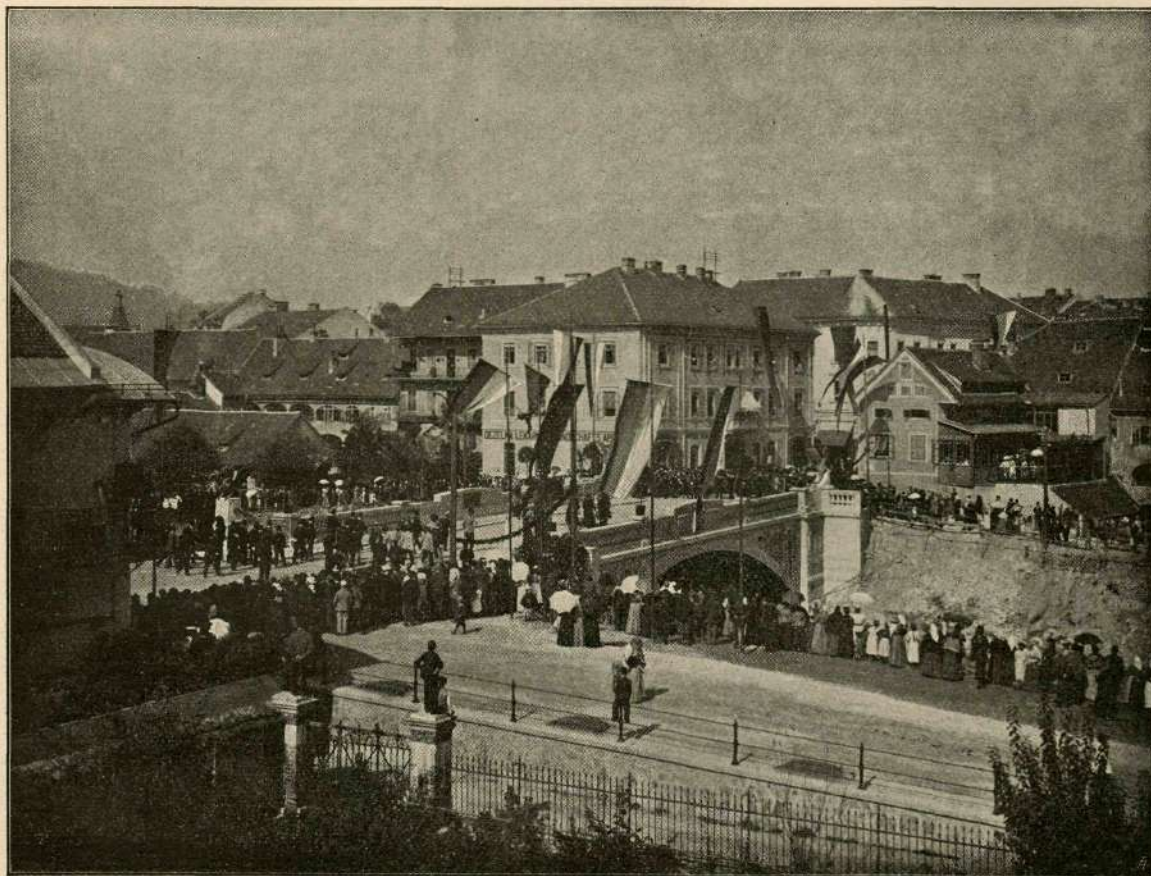


njič ubili Ulrika Celjskega, zadnjega potomca te slavne rodbine, v Belemgradu (l. 1456.), po dokončani borbi in slavni zmagi nad Turki.

Klaić ni povedal v svoji zgodovini o celjskih grofih nič novega. Zanimivo je le, kako razlaga odnose celjskih grofov nasproti Hrvaški, ker se bistveno razlikuje od nazorov nemških zgodovinarjev, ki seveda Hrvaške nočejo poznati kot samostalne države. Hrvaška je sicer v tem času izgubila ono veljavo, ki jo je imela pred Sigismundovo

v tem delu Hrvaške na kako združenje z Ogrsko; le mogočni Frankopani so bili privrženci Ogrske. Kralji Albrecht Habsburški, Vladislav Jagelovič in Ladislav Postum so bili popolnoma odvisni od velikašev. Prepiri za nasledstvo na Ogrskem in Hrvaškem po rani smrti Albrehta Habsburškega so povzročili grozne zmešnjave. Ta dōba od l. 1440.—1444. je znana v zgodovini Ogrske in Hrvaške pod imenom „dōba zmešnjav“. V teh zmešnjavah so skrbeli velikaši le za svoje koristi,



Fotogr. Iv. Kotar.

Otvoritev „Jubilejnega mostu cesarja Franca Jožefa I.“ v Ljubljani.

vlado. Dalmacija je bila za njo izgubljena, velikaši hrvaški so živeli v večnem medsebojnem boju, na njihova vrata je trkal pa že Turek; tujci so dobivali posebno v Slavoniji (takrat se je tako zvala vsa današnja Hrvaška med Dravo, Savo in Kolpo) ogromna posestva, a ostali velikaši slavonski so stali večinoma v ogrskem taboru ter hodili tudi že na ogrske deželne zборе; l. 1442. nahajamo tam že prve nuncije iz kraljevine Slavonije; iz prave Hrvaške pa ne najdemo tamkaj niti velikašev niti nuncijev, ker se takrat sploh ni mislilo

a za državne najmanje. Vladislav Jagelovič je izgubil pri Varni (l. 1444.) bitko in življenje, ker ni imel zadostne pomoči od svojih velikašev niti od srbskega despota Jurija Brankovića, ki se ni hotel Turkom zameriti, za varištvo nedoraslega kralja Ladislava Postuma pa so se trgali Hunjadi, Celjski, cesar Friderik in Podjebrad. Za Ogrsko je v teh žalostnih časih edina nada in ponos Ivan Hunjad (v hrvaški narodni pesmi Sibinjanin Janko), ki odbija napade turške z Ivanom Kapistranom ter sijajno brani Belgrad; toda na žalost celega